

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMÉGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA.

Az „Udvarhelymegyei Jegyzői-Egylet” hivatalos közlönye.
Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fl. — Tanulóknak egész évre 6 korona.

Felölős szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. Megjelen hetenként egyszer, 6-8 oldalon vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Boldog lesz-e az új esztendő?

Az új év elején boldogságot szoktunk egymásnak kívánni. De vajon hoz-e boldogságot az új esztendő?

Valami elfojtott, izzó nyugtalanság zavarja a közélet csöndjét. Forr, zajlik a lelkekben az elkeseredés. Egy veszedelmes eszme lappangva érik a gondolatok világában, a szívek mélyén, a mely minél tovább zajlik és morajlik, annál félelmetesebb hangot ad és vulkánikus kitörésében határt nem ismerve, megsemmisítéssel fenyegeti a fennálló társadalmi rend már is ingó oszlopait.

A ki a multakból következtetni tud és a jelent figyelmesen vizsgálja, az hallja azt a morajlást, a mely egy hatalmas evolúciót szokott megelőzni, a mely véres és döntő küzdelemre hívja fel a jelen társadalmi rend megvénült és elsenyvedt erőit.

A cél világos. Lerombolni, összetörni akarja azt a keretet, a mely — felfogása szerint — lenyűgözi, megszállja, lélekben tartja az erőket és a romokból készített új keretnek új tartalmat kíván adni. Új eszmét, új erőt hoz a küzdelembe, a mely véres harc árán is az egyént, az individiumot akarja boldogítani, tekintet nélkül a mások, a család, a társadalom, a haza boldogságára. És ez a jelenség nem is új és nem is sporadikus.

Nem új, mert a véres száju demagógok, már rég — jobb ügyhöz méltó buzgalommal — szórják ennek magvait, a melyek mérges gyümölcsöket teremtek már a közélet talaján.

Nem sporadikus; mert nem csak a kereskedelmi és ipari központokban lehet itt-ott észlelni, hanem meg van mérgezve vele az éltető levegő. Jelentkezik ez már a periferiákon is. A legkisebb község, a legelzártabb helység lakója beszívta, érleli és készíti elő.

Nemcsak egyesek rejtegetik ezt titkon szívében. Ott van ez az arcokon. Ott van a szemekben. És hallod azt már az ajkáról elhangzó és gyűlölettől izzó szavakból és beszédekből.

Föllépésében nem is szerény, sőt tulságosan merész. Vélt igazsága érdekében harcra viszi összes felhasználható erőit. Az eszközökben sem válogatós. Mindent — a mi céljának tovább vitelében egy lépéssel elősegíti — alkalmasan használ föl. Egy ideál lelkesíti: földig lerombolni a mult alkotásait, hogy még emléket is kitépje a szívekből. A legszentebb fogalmak, eszmék szótárából hiányzanak. A család, a vallás, a haza — a melyek eddig édesen fűzték össze a lelkeket — előttük elavult fogalmak; mert az új áramlat a szabad szerelem, az Isten tagadás és a világpolgárság bálvány istenének oltárán áldoz.

Tudjuk, hogy az egész elmélet, az egész rendszer hazug, hamis és csalfa. Az életben való megvalósuláshoz és fönnmaradáshoz egy pillanatnyi létjogosultsága sincs.

S mégis honnan van az a csábos hatásereje, az a villám-gyors elterjedése a hamis

taannak, a mely szárnyat öltve röptiben mérgezi meg a lelkeket, elrabolván a nagy tömeg szívéből a régi boldogságot és feldulja a szelid otthon békés csöndjét?

Mert ha színigazság az ige, akkor a megtestesüléshez joga van. És ha a küzdelem tűzzel vassal folyik is ezen ige inkárnációjá ellen, az teljesen hasztalan; mert a benne rejlő igazságot pillanatnyilag elfojtani lehet, de megsemmisíteni nem.

A történelem tanítja, a mindennapi tapasztalat igazolja, hogy a véres száju demagógok nem a tömeg boldogításáért küzdenek, hanem önhasznukért. A harcra vitt jelszavak csak mézes madzagok, a melyek vagy teljesen megvalósíthatatlanok a földi élet keretében, vagy alkalmosok az osztályharc szítására és az elégedetlenség magvainak elhintésére. Azt pedig tudjuk, hogy mi sem könnyebb, mint a nagy tömegben felgyülemlet elégedetlenségnek parázs alatt rejtőző tűzét alkalmas jelszavakkal, — akár bírnak azok az igazság értékével, akár nem. — lángra lobbantani.

És van-e oka a nagy tömegnek az elégedetlenségre? Valljuk meg, hogy igenis van! és tegyük hozzá, hogy ennek oka mélyen a multban gyökerezik, de részben a letűnt rendszer bűne.

A szabadságharc szerencsétlen kimenetelével nemcsak politikai jogától fosztotta meg a nemzetet, hanem Ausztria az ország gazdasági erőforrásait is lefoglalta és a maga javára kamatoztatja még a jelenben is. A kiegyezés meghozta a nemzetnek részben a politikai szabadságot, de kereskedelmileg, iparilag és gazdaságilag ma is, mint Ausztria provinciája vagyunk bekebelezve.

Ma sem a kereskedelmi, sem az ipari pálya a tisztességes megélhetést általában nem biztosítja; a miből önként következik, hogy országunk — mely legnagyobb részben földművelőkből áll — közgazdasági szempontból a csőd szélére jutott.

Az uri osztály, mely a jó multban osztályos társa volt az örömben és fájdalomban egyaránt az alsóbb néposztálynak, mivel gazdaságából semmi produktív hasznót felmutatni nem tudott, egészen a hivatalnoki pályát lepte el. Ő volt és ma is ő a törvényhozó és a hozott törvényeket egyszerűsággal ő alkalmazta és alkalmazza.

És milyenek voltak ezek a törvények? Ha igazságosak vagyunk, be kell vallanunk, hogy nem a nép érdekét, a nép javának a fejlesztését célozták. Az alkalmazása pedig a rossz törvényeknek nem egy esetben személyeket anyagilag teljesen megsemmisített és az édes hazai föld elhagyására kényszerített. Csoda-e tehát, ha az uri osztály, mely a törvényeknek őre és végrehajtója volt, a nép előtt gyűlöletessé vált, elvesztvén régebbi befolyását és vezető szerepét.

Ez az oka, hogy csodás erővel bírnak a nép előtt és törökszakadtából kiabálja a legkisebb falusi gyerek is, a hazátlan demagógok

által terjesztett ígéket: „Le az urakkal!”, „Le a nadrágosokkal!”, „Éljen a föld népe!”.

Ma, midőn még alkotmány válság is fenyeget, midőn közjogi bonyodalmaktól is kell félnünk; ma midőn látjuk, hogy a sokféle nemzetiség ellenséges érzésekkel viseltetik irántunk, igen veszedelmes tünetek ezek.

Pillanatnyi alamizna-morzszakkal ezen többé már nem segíthetünk! Radikális eszközökhöz kell folyamodnunk. Az alsóbb néposztály megmentésére és jó irányban való vezetésére egész lélekkel csatasorba kell állni, minden hazáját igazán szerető uri embernek. Mindenkinnek meg van a maga működési tere. Ne vesztegessük tovább az időt! Minden perc drága. Összetett kezekkel tovább nem nézhetjük a hazátlan proletároknak akna-munkáját.

Fizetés javítgatásokkal hiába biztosítgatjuk a magunk megélhetését és kényelmét; épen akkor, a midőn már érezzük, hogy vaskarjaival átölelt és keményen szorít egy veszedelmes szörny. Egy pillanat — és összeroskadunk a szoros ölelés alatt és akkor mit sem ért az aether-injekció.

Föl! az önzetlen társadalmi munkára és akkor talán még... hozhat boldogságot az új esztendő.

(Lövete.)

Gáspár János.

Visszapillantás.

Székelyudvarhely, decz. 29.

Végére érkezünk az 1906-ik esztendőnek. Elég gazdag volt eseményekben; megérdemli tehát, hogy reá visszapillantunk, és megvizsgáljuk, ha vajjon a felmerült események előbbre vitték-e a magyar nemzetet kitűzött céljának tövises útjain. A lefolyt nemzeti küzdelemből van-e valami hasznunk, vagy pedig döcögünk tovább a régi nyomon?

Mindenekelőtt, mint örvendetes tényt jegyezhetjük fel, hogy ezen esztendő első felében az ország kiszabadult a törvényen kívüli állapotból, s elkezdődött újra az alkotmányos, felelős kormányzat. Nem csalódunk, ha azt mondjuk, hogy ezen esztendőnek ez a legnagyobb és legáldásosabb eseménye. Mert a többi, a mit ehhez fűztünk: az még csak édes reménység, vágy és sejtőlem, melyet a jövődönnek kell megvalósítani.

Nemzeti kormány alakult. De nemzeti vágyaink, törvényes alapon álló, jogos kívánalmainkból még egyetlen egy sem valósult meg. A nemzeti kormányt támogató többség: 48-as alapon áll; a parlamentnek is ez a legnagyobb pártja, de a kormányzás, be kell vallanunk: 67-es alapon történik. A 48-as párt passzív, néma szerepet játszik a parlamentben. Ez természetesen ellentétben áll ezen párt politikai álláspontjával és a nemzet évszázados hagyományával, jogos kívánalmaival. De jelen körülmények között, az adott helyzetben, az ország érdeke követeli ezt, hogy karöltve működjenek a 67-esekkel.

Elvégre is egy új helyzetnek kell kialakulni, a melyben vagy 48, vagy 67 vezet. Ezen új helyzet kialakulását van hivatva előkészíteni pl. a 48-asok részéről a Kossuth Ferencz ismeretes levele, melyet a 48-as Kossuth-párt országos szervezése tárgyában bocsátott ki. A helyzet, a jövő képe tisztán áll előttünk. Ennek a pártnak kell egészen a vezér szerepet átvenni.

A mennyire megnyugtató a 48-as párt számbeli megszorodása és biztató jövődöbeli vezérszerepe:

éppen annyira lehangol másfelől annak divergens egyesülése. Mert tény az, hogy a mai nagy 48-as párt minden egyes tagja nem képviseli a tiszta 48-as elveket. Ebben a pártban vannak: régi szabadelvűek, haladók, agrariusok, derikaliskok, egy szóval minden van, talán éppen a tiszta 48-asok vannak a legkevésbé. Az elvi ellentét, a 48-as párt tagjai között, a költségvetés tárgyalása alkalmával tűnt ki. A 48-as párt nagy nemzeti missióját tekintve, ennek az elvi ellentétnek meg kell szűnni. Eredményt csak egységes elvi alapon küzdve és mindenek felett a Kossuth Lajos politikai elveinek a megvalósításával lehet elérni.

Nemzeti küzdelmünk nagy harcában, igen nagy eredménnyel biztató segédeszköz került felszínre ezen évben. Értjük ez alatt a tulipán mozgalmat. Igen sokan voltak, kik az új Magyarország megteremtését látták ezen mozgalomban. A nemzet csak vagyoniilag, ipara és kereskedelme által megerősödve lehet szabad és vivhatja ki önállóságát. Ha nemzeti küzdelmünk nem hozta meg az önálló vámterületet: meg kell csinálni azt a tulipán mozgalom által. Ez volt a jelszó; ez volt a tulipán mozgalom célja.

Nos, nyolczhónappal a tulipán kivirágzása után hogy állunk? Sehogy. Minden úgy van a mint régen volt. Elhervadt a tulipán, kialudt a lelkesedés tüze. A statisztika pedig szomorúan mondja, hogy ez év kilencz első hónapjában 95 millióval több árucikk érkezett be Magyarországra, mint egy évvel előbb, ezen idő alatt. A tulipán mozgalom erős és kitartó reakciót szült Ausztriában, míg nálunk, kitartás hiánya miatt, kialvóban van az egész mozgalom.

De még sem. A mit a társadalom csak óhajt, de a maga erején, igen fontos okok miatt, nem tud megcsinálni: azt munkába vette a kormány a törvényhozás útján. A nagy nemzeti kormány rövid működése alatt is egy pár fontos alkotásra tud rá mutatni. Ezek az iparfejlesztést előmozdító törvények. Ha ezeket végrehajtják, nem kételkedünk, hogy meg is lesz a kellő eredménye. Talán, talán 1917-ben, ha Bécs mást nem gondol: lesz önálló vámterületünk, s akkor egy lépéssel közelebb jutunk az önálló Magyarország megvalósításához.

A már részben lefolyt költségvetési tárgyalások alatt, két fontos kérdés nyomult előtérbe. Egyik a nemzetiségi kérdés, másik a gazdasági kérdés. A parlamenti vita tárgyát, ugyyszólván ez a két kérdés dominálta. Értjük már a nemzet, érzik maguk a törvényhozók, hogy meddő közjogi vitákkal nem lehet előbbre vinni az ország helyzetét, hanem csupán a nemzetiségi és a gazdasági kérdés teljes megoldása teremtheti meg a fejlődés feltételeit. Ez a meggyőződés, ugyyszólván, a nemzeti küzdelmek tapasztalataiból szűrődött le. A hosszú ideig tartó passivitás alatt a nemzetiségek igen nagyon megerősödtek; anyagilag, szellemileg előrehaladtak. Most a gyűjtött tőkét saját hasznukra értékesíteni akarják. Ehez kétségkívül joguk van. Csakhogy a lehetőség határai között. A magyar nemzet egy évszázadon át államfenntartó volt ebben a hazában. A vezérszerepet most sem adhatja ki kezéből. A kormány kötelessége tehát az, hogy egyfelől a magyar nemzeti állam érdekeit megvédje, másfelől annak megerősödését biztosítsa. A biztosítékot mi, bár ez a nézet ellenkezik a kormány közoktatási politikájával, az elemi népoktatás teljes államosításával, reméljük elérni. Küszöbön van a tanítói fizetések emelése az egész vonalon. A nemzetiségi iskolák, illetve tanítók segélyezésével csak úgy járunk, mint a papi kongruával. Saját magunk tápláljuk és erősítjük a mi ellenségeinket, a nélkül, hogy megfelelő ellenőrzést tudnánk biztosítani.

A gazdasági kérdés megoldása, egészséges szociális reformok keresztülvitele, hogy mennyire fontos: ezt igazolja a kivándorlás, a mely még folyton növekvőben van, és a szociálistizmus, mely napról napra erősödik. Mindkét mozgalom a gazdasági helyzet siralmas állapotában találja magyarazatát. A parlamentben, ezen kérdésre vonatkozólag, olyan ellentétes nézetek hangzottak el, hogy bizony alapos megfontolásra van szükség, hogy a helyes irányzat kialakuljon.

A gazdasági helyzet kialakulásánál, ugy hiszszük, két fontos tényező fog közreműködni: A katonai kérdések és az általános választói jog. Mindkettő benne van a jelenlegi kormány programjában. A katonai kérdés csak annyiban van benne, hogy azt az átmeneti időszak alatt bántani nem fogják. Ez volt a paktum egyik sarkalatos pontja. Ha tehát elő nem ránczsgálják újból bécsi parancs-szóra — a miben egyes kormánynyilatkozatokból ítélve, kétel-

kedni lehet — akkor a hadseregnek szánt milliókból egészséges gazdasági reformokat lehet létesíteni.

A katonai kérdéseknek újból napi rendre hozása: egy jelentőségű lenne a kormány bukásával. Kötelező kormány program az azonban, az általános titkos és egyenlő választói jog behozatala. Ebben a népjogok nyernének diadalt. Ennek nyomában egy egészséges, munkás középosztály jöne létre, mely fentartó gerinczét képezné a magyar államnak. A reakciós Ausztria már törvénybe iktatta az általános választói jogot. Ez hatalmas lökést adott az általános választói jog magyar híveinek is. Ez is egyik kemény diója a magyar parlamentnek. De, fel kell törni, hogy a jogegyenlőség alapján álló új Magyarország felépülhessen. A kormány most készíti elő ezen kérdést. Nem kételkedünk, hogy jövő évben a törvényjavaslatot is be fogja arról nyújtani. Ha javaslata a jogegyenlőség alapján épül fel: hosszú időkre megveti alapját a biztos fejlődésnek.

Általánosságban, ez év eseményeire visszatérve, elmondhatjuk, hogy a nemzetek életében sincs ugrás. A lassu, csendes fejlődés törvénye uralkodik itt is. A letűnt haladókorok sem tudta ezt a törvényt átugrani: de viszont a nemzeti kormány is csak ennek van alávetve. Ne helyezünk a jövőbe se vérmes reményeket, mindenek felett csudát ne várjunk, s akkor csalódnunk nem fogunk. A csendes munka meghozza a maga gyümölcsét.

Vajda Ferencz.

Politikai jegyzetek.

Székelyudvarhely, decz. 29.

Fehér szárnyakon, tiszta szárnycsapással köszöntött reánk karácsony, a szeretet ünnepe. Boldog áhitattal, óvéi körében ülte meg ezt a napot mindenki, akiben nem tompult el minden nemesebb érzélem.

Boldog áhitattal ülhette meg a nemzet is a maga karácsonyát, mert a tavalyi karácsonyhoz viszonyítva az idej kedves, örömdetes volt. Tavaly ezer sebből vérzett a mi létünk alapja, a magyar alkotmány. Az idén, istennek hála, föléledt minden jogunk és a nemzet az alkotmányos béke áldásait élvezheti.

Élvezze is sokáig, mert igen sok az, ami a nemzetnek fáj, amit a hazában javítani és alkotni kellene. Mindezen bajokon azonnal teljes mértékben segíteni s mindazt, ami hasznos, sőt szükséges volna, rövid időn létre hozni, valószínűleg meghaladja képességünket és az ország kimerült erejét.

De ha van időnk, ha megvethetjük hazánk szebb jövőjének alapját, — a felszabadult szellemi és anyagi erő folytonos működése létre hozza majd, ami még hiányzik s amit most elérni nem lehet.

Átmeneti korszakot élünk. Időnek előtte ne örüljünk, de ne is csüggedjünk. Ne tekintsük valószínűnek, de ne is tartsuk lehetetlennek, hogy a sors és ellenségeink hatalma, talán erőnk fogyatékossága, sőt meglehet, saját tévedéseink is háttérbe szoríthatják egy időre hajtásaink valószínűségét. Bizzunk, de sem a sors kedvezésében, sem mások segélyében ne bizzunk vakon. Cselekedjünk erélyesen, de megfontolva. A siker isten kezében van, de ügyünk igazsága s az igaz ügynek mindig van jövője.

Az erényt kell, hogy az erélyesség támogassa. Deák Ferencz beszéli el a következőket:

— Egyszer egy hírneves orvoshoz ment egy ur, tőle tanácsot és orvoslást kérve betegségében. Az orvos hajlott kérelmére s felszólította, mondaná el baját. A beteg elmondotta, hogy neki sem valami súlyos, sem fájdalmas baja nincsen. Elmondta, hogy étvágya különösen jó s megszakítás nélkül alszik reggelig, hogy erőteljesen mozoghat, vadászni, lovagolni képes fáradtság nélkül, hogy neki kedélybaja nincsen, sőt kedélye igen derült.

Erre az orvos bele vág:

— Hisz ha erre meg akar menekülni, az orvosság igen egyszerű. Igen könnyen el lehet érni azt, hogy se étvágya, se nyugodt álma ne legyen s a kedélye is le legyen hangolva.

Bizonyos hogy nekünk is vannak bajaink, de kell, hogy ne úgy járjunk, mint Deák Ferencz betege. Bizonyosat bizonyítlanért nem szabad fölládozni.

Bizunk a parlamenti többségben, bizunk annak vezéreiben, hogy tudni fogják kötelességüket.

Mert ha tudják, megvalósul mindannyinak vágya, álma, az egységes nemzeti állam tündérpalotája.

*

A parlamenti tanácskozásban szünet állott be. Ünnepi szünet. A jövő év január hó 10-ig nem tart ülést a képviselőház.

A lefolyt munkaidőben sok törvényjavaslatot intézett el a Ház, de azért nem lehet mondani, hogy sok munkát is végzett. Hiszen még a költségvetés sincsen elintézve és ismét az indeminálás szurrogatumaéhoz kellett folyamodni.

Az egyedüli munka, a melytől hasznos eredményt várunk, az iparfejlesztési törvényjavaslat megalkotása. Ha ezt a törvényt lelkiismeretesen, erélyesen és következetesen hajtják végre, akkor ennek okvetlen áldásos eredménye lesz. De kell is, hogy legyen. A szegénység általános, kereset nincs. Az ipar és kereskedelem pang, a mellett a terhek egyre szaporodnak. És éppen most ülésezett a delegáció, a mely megszavazta a milliókat a leginproduktivebb célra, a véderőre. Elvégre tudjuk mi azt, hogy hadseregnek szükség van, de azt is tudjuk, hogy ha a nemzet anyagi erejét túlságosan igénybe veszik a hadsereg céljaira, akkor kimerül, folytonos adó és ujonczszavazatból aligha élhet meg az ország.

A delegáció legutóbbi ülésén örömdetesesen mutatkoztak azok a jelek, a melyekkel a fenti sorokban foglalkoztunk, nevezetesen, hogy a gazdasági kérdések az őket megillető figyelemben és elbánásban részesültek.

A delegáció egész ülését a közszállítások és ennek kapcsán a magyar ipar részletezése a hadseregi szállításokban vette igénybe.

Rendkívül figyelemre méltó volt Chorin Ferencz főrendiházi tag beszéde, a ki erélyes szavakban szállott sikra a magyar ipar védelmében.

Nem nagy, hangzatos, bombasztikus frázisokat váltottak egymással a delegáció ülésében, hanem reális dolgokról folyt a szó. Ha már milliókat kell kiadni a hadsereg céljaira, akkor igyekezni kell, hogy a pénznek legalább egy része visszakerüljön a munkabérekben.

A parlamenti szünet alatt a képviselőknek módjukban lesz meggyőződni az ország általános közhangulatáról és abból látni fogják, hogy milyen irányban kell működésüket érvényesíteni, ha majd ismét munkára gyűlnek össze.

*

A gazdáknak nagy és komoly gondjuk van. A gond a munkásszükséglet mikénti ellátásával áll kapcsolatban. Tavaly a magyar politikai válság harcaival között fenyegető rémként jelentkezett az aratósztrájk veszedelme. Közben helyreállt az alkotmányos élet és az aratósztrájk elmaradt, ámbar számos helyen voltak kisebb-nagyobb zavarok.

Az idén azonban fokozott és komoly mértékben mutatkoznak a nehézségek, a melyek a gazdák részére a munkás- és eseléd-kérdést nehéz problémává avatják. A központból egységes terv szerint terjesztik a mezei munkások között a tévtanokat, izgatják a munkásokat arra, hogy szinte lehetetlen és képtelen követelésekkel álljanak elő. A nélkül is kevés a munkás. A kivándorlás folytán egyre fogy a számuk. A kik pedig itt vannak, azokat mesterséges izgatással megzavarják.

Szó sincs róla, hogy mindenkinek, aki dolgozik és nehéz, fárasztó munkával keresi meg kenyerét, a legtermészetesebb joga, hogy helyzetén javítani igyekezzék. Tény az is, hogy igen sok helyütt, nagy gazdaságokban visszaéltek a munkások helyzetével. Fukarul, rosszul díjazták őket és nem bántak velük emberségesen. Az igaz, hogy az utóbbi időben drágább lett a megélhetés. Minden drágább lett. És éppen a legszegényebb embereket sújtotta és sújtja legérzékenyebben a szörnyű drágaság. Látjuk, hogy éppen azok az élelmi és ruházati cikkek és egyéb szükségletek, a melynek beszerzésére a legszegényebb emberek vannak utalva, hihetetlen módon megdrágultak.

A luxus cikkek ára a régi maradt, de a

mindennapi élet fentartására való legszükségesebb dolgok ára aránytalanul emelkedett. Igen természetes ennélfogva, hogy a munkás ember, a cseléd, a ki érzi és látja, hogy eddigi keresményével semmire sem megy, igyekszik több keresethez jutni és sorsán javítani. Ez veleszületett emberi joga és ezen jogának gyakorlásában senki sem fogja háborgatni.

A fődolog azonban az, hogy ne álljanak elő lehetetlen követelésekkel. Ne akarjanak a maguk helyzetén akként javítani, hogy válságba sodorják a gazdákat és szinte lehetetlenné tegyék a gazdálkodást.

Hiszen a gazdaközönség nem akar és nem fog elzárkózni a méltányos és lehető kívánságok teljesítésétől és a saját érdeke is azt parancsolja, hogy a munkás- és cselédkérdést méltányossággal kezelje. Ámde ehhez az szükséges, hogy a kérdés megoldása ne egyoldalú legyen és ne vezesse egyik részről sem ellenséges indulat.

Az izgatók által félrevezetett munkások hagyjanak fel lehetetlen követeléseikkel és méltányos kívánságaik teljesítése árán lépjenek a békés munkálkodás útjára és ne kényszerítsék a kormányt, hogy erélyes intézkedéseket legyen kénytelen foganatba venni.

Városi tisztújítás.

— A tisztviselőket megválasztották. —

Székelyudvarhely, decz. 29.

Székelyudvarhely város a mai nap tartotta meg tisztújító közgyűlését. A képviselőtestület tagjai csaknem teljes számban jelentek meg a város életében fontos és messzekiható aktus alkalmából. A választási mozgalom már napokkal korábban kifejlődött, s a korteskedés, ami érthető is, széles hullámokat vetett. A választás alá kerülő állások valamennyiére, kivéve a polgármesterit, több jelölt is akadt, vagyis a 11 állásra nem kevesebb, mint 34 egyén adta be pályázatát.

A választó-gyűlésen Dr. *Damokos* Andor alispán elnökölt, ki a közgyűlést 10 órakor nyitotta meg a következő beszéddel:

Tisztelt Uraim! Azzal a modernebb felfogással és áramlattal szemben, mely az önkormányzati közigazgatást külföldi államok mintájára nálunk is centralizálni, az önkormányzati jogokat magasabb állami egységes szempontokra hivatkozással csonkítani törekedett, ezekkel a reformálni törekvő nézetekkel szemben, különösen a legutóbbi évek politikai eseményeinek hatása alatt, újult erővel támadt fel az egyes autonóm szervezetek az a törekvés, fel nem adni kipróbált és századokon át megizmosodott jogainkból semmit, megtartani bár megfelelően fejlesztett tartalommal, de a régi keretek között ősi intézményeinket, átalakítani közigazgatásunkat a modern kor követelményeibe, de mindig megtartani annak nemzeti jellegét.

Enek a törekvésnek köszönhetjük többek között azt is, hogy az önkormányzat egyik lényeges, önálló magyar államiságunknak is egyik sarkalatos feltétele, az önkormányzati tisztviselők választásának joga, ma is sértetlenül fennáll.

Kétségtelen ugyan, hogy ma fennálló törvényeink rendelkezései a választási rendszer megállapítása tekintetében igen sok kívánni valót hagynak fenn. Nem fedik teljesen a haladottabb kor követelményeit. Gátjául szolgálnak igen sok esetben éppen annak, a mit pedig elkerülni szükség; — a közigazgatási gépezet bonyolulttá vált szerkezetébe elavult, sokszor felesleges, a szabadabb és gyorsabb mozgást akadályozó géprészeket illesztettek be. Ámde mindezek dacára, annak a képezetnek minden nemesebb része magyar, a működéséhez szükséges hajtó erőt a magyar nemzeti szellem viszi be a legfelsőbb kerekbe, s az egész nagy szerkezetnek ellenállási képességét, mozgató, erejét kipróbálta évszázadokon keresztül az idők vihara anélkül, hogy megsemmisíteni képes lett volna.

Idegen államok történelmében a magyar önkormányzati rendszernek mását hiába keressük, nincsen nemzet, nincs állam, a mely a mi közigazgatásunkhoz hasonló elveken épülne fel. És éppen ebben van a mi erőnk. Ez által van biztosítva jövőnk, mert vármegyénként széttagolt önkormányzati szerveinkben egységes nemzeti szellem él, s ez az, a mi belső egységünköt biztosítja, de ezzel szemben biztosítva van alaptörvényeinkben jogunk ahhoz az önkormányzathoz, a mely mindek kívülről jövő támadásnak egyenként és külön-külön képes gátat vetni.

Ezért fontos az önkormányzat, ezért bír meg nem mérlegelhető erővel az önrendelkezési jog. Mert minden egyes területi egység: állam az államban. Saját maga részére önmaga alkot törvényeket, szabályokat, s végrehajtja azokat azon szervei által, melyeket önmaga választ.

Ezen szervek megválasztásának célja az, tisztelt uraim, a mi a mai napon minket ide egybehozott. Székelyudvarhely város tisztikarának megbízatása a folyó év végével lejár, az a hatalom, melyet önök annak idején tisztviselőikre ruháztak át, ma visszazár az önök kezébe, hogy midőn annak gyakorlására továbbra újabb felhatalmazást adnak, egyúttal kijelöljék azon polgárokat is, kiket bizalmukkal megajándékoznai, kiknek kezébe ezen nemes város ügyeinek intézését leteni óhajtják.

Mindnyájan ismerjük ugy városunknak, mint a lakosságunk ügyeit bajait. Tudjuk, hogy a város fejlődésének lépést kell tartani a kor fejlődésével, a melyben élünk. Tudjuk, hogy vannak feladatok, vannak kötelezettségek, a melyek bár terhesek, de a melyek elől kitérni nem lehet. De viszont tudjuk ezzel szemben, hogy gyors fejlődésünkben sok évek mulasztásait kellett egyszerre behoznunk, erre pedig kétszeresen megfeszített erő kellett. A viszonyok átalakulásával az egyesek folyton fokozódó igényekkel kell számolnunk, folyton újabb és újabb terheket vállalkozniuk. Szolgáltatásainkat pedig fokozni már nem tudjuk, terheinket már nem szaporíthatjuk. Elértük azon végső határt, a meddig megfeszített küzdelmek között eljuthattunk, — a tovább haladás talán már öngyilkosság.

Ezért nehéz a feladat, nagy a felelősség azok részéről, kik hivatva lesznek a mérleg mindkét serpenyőjének egyensúlyban tartására. Ezért kell bölcs mérséklet azok részéről, kik hivatva lesznek városunk ügyeit intézni, — s ezért kell megfontolt előrelátás azok részéről, kik hivatva vannak kiválasztani azokat, kikre a hatalmat bizni óhajtják.

Hiszem hogy a képviselőtestület bölcsessége meg fogja találni azt a helyes irányt, a melyet követnie kell, — s ennek reményében a választási eljárást a megjelentek szives üdvözlése mellett ezenel megnyitom.

Ezután a közgyűlés, elnök kérésére, bizalmi férfiakul *Tamás* Albert, *Pap* Zakor József, *Bálinth* György és *Szebeni* Antal képviselőtestületi tagokat jelölte ki. A kijelölt választmányba megválasztottak: Dr. *Nagy* Samu és Dr. *Kovácsy* Albert, míg elnök a maga részéről Dr. *Válcsik* Ferenczet és *Sándor* Mózeset kérte föl.

A szavazatszedő küldöttség elnökeül Dr. *Soly* mossy Lajos, tagokul *Gálffy* Endre főjegyző és *László* Albert jegyző jelöltek.

A polgármesteri állásra *Gothárd* János polgármestert közfelkiáltással megválasztotta a közgyűlés.

I. tanácsosi állásra pályáztak *Demeter* Dénes és *Soó* Domokos. A kandidáló bizottság mindkettőt jelölte. Miután névszerűen szavazást kértek, ezt az elnök elrendelte. Beadott 73 szavazat. Ebből kapott *Soó* Domokos 52, *Demeter* Dénes 20-at s így elnök *Soó* Domokost megválasztottnak kijelentette.

II. tanácsosi állásra pályáztak: *Lakatos* Tivadar, *Sándor* Ignác, *Kénosy* Géza. A kijelölt bizottság, miután *Kénosy* időközben visszalépett, a két első jelölte. Megválasztott *Lakatos* Tivadar 49 szavazattal, *Sándor* Ignác 25 szavazatával szemben.

Tiszti ügyési állásra beadták pályázatukat Dr. *Soó* Rezső, Dr. *Pál* Ernő, Dr. *Hinléder* Ákos. A közgyűlés közfelkiáltással Dr. *Pál* Ernőt választotta.

Pénztárnoki állásra pályáztak: *Simó* Mátyás, *Orbán* János (Debreczen.) A bizottság csak *Simó* Mátyást jelölte, ki közfelkiáltással megválasztott.

Ellenőri állásra pályáztak: *János* János, *Szabó* Vilmos, *Orbán* János. Közfelkiáltással megválasztott *János* János.

Adóügyi állásra pályáztak: *Sándor* Ignác, *Biró* János, *Farkas* Endre, *Horváth* Rezső, *Puskás* István, *Bogácsi* Lajos. Közfelkiáltással megválasztották: *Sándor* Ignácot.

Számvevőnek pályáztak: Ifj. *Soly* mossy Lajos, *Szabó* Vilmos, *Orbán* János. Közfelkiáltással megválasztották: Ifj. *Soly* mossy Lajost.

Alkaptányoknak pályáztak: *Kassay* Dezső, *Pá* velka János. *Orbán* János, *Szabó* Vilmos. Közfelkiáltással *Kassay* Dezső választott meg.

Városgazdának pályáztak: *Szabó* Domokos, *Keszler* János, *Kálnoky* Ferencz, *Dunai* Antal (Kecskemét), *Orbán* János, *Gulyás* Gyula (Debreczen.) A bizottság csak az első harmat jelölte. Beadott 78 szavazat, ebből kapott *Szabó* Domokos 46, *Kálnoky* 24, *Keszler* 8. Elnök *Szabó* Domokost megválasztott városgazdának jelentette ki.

Mérnöki állásra pályáztak *Ványk* Kálmán, *Bodó* Ferencz. Elnök *Bodó* Ferenczet, ki 54 szavazatot kapott, *Ványk* Kálmán 22 szavazatával szemben, megválasztott mérnöknek kijelentett.

Ezután a megválasztott tisztviselők letették az esküt, mire *Damokos* Andor alispán-elnök lendületes beszédet intézett a tisztviselőkhöz.

Gothárd János polgármester a maga és tisztársai nevében az irántuk tanúsított bizalomért őszinte köszönetet mond. Egyben kéri, engedje meg a képv.

testületi közgyűlés, hogy rövid visszapillantást veszen azon rövid másfélévi működésére, melyet a város szolgálatában eltöltött.

Másfélév előtt történt megválasztásom alkalmával — ugymond — adott programomhoz képest igyekeztem a város pénzügyeit rendezni s oda hatni, hogy a már meglévő jövedelmek czélszerűen használtassanak fel, másfelől pedig oda törekedni, hogy a város polgárainak megterhelteése nélkül újabb jövedelmi forrásokat biztosítsak. Ilyen jövedelmi forrásnak tekintem elsősorban az új vásárvám-tarifa életbeléptetése által elérendő többlet vámbevételeket, mely körülbelül évi 16—18 ezer koronának, a város pótdózához viszonyítva 21 százalék pótdónak felel meg. Ilyen jövedelmező befektetésnek tekintem a villanyvilágítás létesítését, mely a városnak emberi számítás szerint évről-évre fokozottabb jövedelmet biztosít. Ilyen jövedelmi forrásnak tekintem a már előkészítés alatt levő kövezetvám-tarifa újbóli alkotását, amely a mai kövezetvám bevételét megfogja kétszerezni. Főelvem és munkaprogramom tehát jövőre is a szigorú takarékoság mellett a város jövedelmeinek helyes kezelése, a város polgársága megterhelteése nélküli gyarapítása. Ehhez a munkaprogramhoz és a megválasztott tisztviselői karnak ilyen irányban munkálkodásához kérem az igen tisztelt képviselőtestület eddig is tapasztalt jóindulatú támogatását. (Éljenzés.)

Ezután elnök a gyűlést bezárta.

Tönkretett társadalom.

Székelyudvarhely, decz. 29.

Hogyha egy országnak fejlődése és jóléte a hivatalnokok számarányától függne, a földkerekségén boldogabb ország nem volna a mi országunknál. A mi egyetlen állami produkciónk évtizedek óta a hivatalok állandó szaporításában állott. Egyik hivatalt a másik után állítottuk fel. A meglévőket pedig kiszélesítettük. Nincs egy másik állam, amelyik olyan fényűzéssel rendezte volna be háztartásának vezetését és kormányzását, mint ez a szegény Magyarország.

Már az 1867-iki berendezkedés alaptervezete is tullepte a szükséges határokat. A Tisza-rendszer pedig derűre-borura szaporította a sok hivatalt. A tönkrejutott középosztály elhelyezése, a kortesek megjutalmazása, a liberális oszlopokat támogató megyének és városoknak kitüntetése újabb és újabb hivatalok felállítását követelte. Így terjeszkedett a bürokratikus hálózat, amely az ország minden részére kiterjedt. E hálózatban vergődött az elszegényedett és lelkiismeretlen kiegyezésesekkel tönkre tett magyar társadalom. A szálak a kormányelnökök kezébe futottak össze. Ha egy kissé szorosabbra huzzák a zsinórt, a bürokratikus szervezet megfojtott minden mozgásszabadságot.

Igy vezette a kortes párturalom az országot a bürokrácia elfajulásához. Célja ezen irányzatnak nem a társadalmi szervek felszabadítása és megerősítése volt, hanem a központi hatalom mindenhatósága. A gyámkodás kiterjesztése, „a politikai függés”, amely a központ súlyával reánehazodott az egész országra. Igájába nyomta, elbágyasztotta azt és megtanította a keménynyaku kuruczokat is engedelmessé és nyoszörögni.

A közönség lassanként megszokta az állami gyámkodást, a kényelmes hivatalt, a vele járó tekintélyt, fizetést és biztos nyugdíjat. Szivesen adta érte cserébe politikai függetlenségét és lelkiismeretének szabadságát is. Az állam fentartó erőből így lett lassankint kormányfentartó erő. Tamasza minden hatalomnak, amely őt fegyelmelte és kitartotta.

Mindenki csak állami hivatal után törekedett. A klondikéi aranymezőket nem özlönlötték el annyira a szerecséjüket kereső arányások, mint a miniszteri előszobákat az aspiránsok és a magas pártfogók. Ha a létszám betelt, a kortesek jutalmazására egyszerűen költségvetésileg terjeszkedtek és szaporították a személyzetet. Lassanként azután vérszemet kapott a közönség is. A képviselőválasztások döntő szempontja az lett, melyik jelöltnek van a kormánytól nagyobb befolyása? Ki tud a kerület részére egyiket újabb hivatalt kijárni, ahol alkalmazást nyerhetnek a vezetők gyermekei, rokonai vagy jóbarátai. Kortos politikát üzött a kormány és beleszokott idővel a közönség is. Később már alólól kezdtek sürgetni a hivatalok szaporítását, az újabb hivatalok felállítását. Így erősödött meg a közvéleményben egy beteges hajlam, amelynek ellentállani kormányainknak sem elég erélye, sem elég bátorsága nem volt.

Valóságos hivatalkeresési mánia dühöng ma már az országban. Iparosok, kereskedők, kisebb földbirtokosok ott hagyják szerény igényű, de tiszt-

tességes megélhetést nyújtó foglalkozásukat, földjüket, műhelyüket, házukat és jönnek a vidéki városokba, vagy a központba hivatalt keresni. Tódulnak az ország minden részéről Budapestre, mint az izzólámpa fénykörébe az esti homálynak rovarvilága. Kérnek protekciót, könyörögnek audenciát és követelnek állami ellátást, hivatalt, vagy egyéb alkalmazást.

Ma már odajutottunk, mint egy időben Poroszország, amelynek bürokratikus tultengését Európaszerte gunyolták. A kasztszerű berendezkedés, a pedáns formások, a népelettől különvált bürokrácia, mely fitymálta az alattvalókat és csuszott-mászott a hivatalfőnökök kegyei után. Németországot is egykor teljes rendőrállamá tette. Ezért mondá róla Heine: „Kétféle lakói vannak. Hivatalnokok és olyanok, akik hivatalnokok akarnak lenni!”

Költségvetésüknek egy harmadát tisztviselők fentartására fordítjuk. Felesleges bizonyítani, hogy ez a tultengés veszélyezteti az állam pénzügyei mellett a magyar társadalom egészséges fejlődését is. Sőt a közigazgatás fölaprózása, a hivatalos szervezet tulterjeszkedése, az utasítások és paragrafusok beláthatatlan áradata már is olyan zürzavarokat okoz, amelyek csak fejtelenséget és konfuziót vihetnek bele közkormányzatunk ágazataiba.

Egy évtized alatt közel 40 ezer új alkalmazottal emelkedett a hivatalnoki kar. A személyi járandóságok pedig megkétszereződtek. Az 1892-iki költségvetésében még csak 110 millió koronára volt a magyar államkormányzat személyi járandósága. Ma már közel 270 millió. A magyar nyugdíjak összege akkor 14 millió koronára rugott. Ma 26 millióra.

Hova jutunk ilyen szédítő rohanás mellett? Hiszen a magyar állam már is körülbelül 30 százalék személyi üzletcoefficienssel dolgozik. Ilyen berendezkedés mellett pedig nincs olyan virágzó vállalat, amely rövid idő alatt tönkre ne menne?!

Sem a nemzetnek vagyoni, sem pedig számbeli gyarapodásával nem áll arányban a bürokrácia terjeszkedése. Oly szegény országban, mint a miénk, gazdasági reformokra, a közjólétet fejlesztő állami intézményekre van szükségünk, nem pedig újabb és újabb alkalmazottakra.

Ezért óvatosabbak legyünk a hivatalok felállításában. Az ügykezelés pedig a felelősség elvének fokozásával egyszerűsítsük minden téren. Mihelyt kiküszöböljük a formákban kimerülő, száraz és szűkeklü bürokratizmust hivatalainkból, oly sok erő szabadul fel hasznos munkára, a melylyel minden államkormányzati funkciókat kényelmesen elvégezhetünk.

A természetes apadás folytán előállott létszámcsökkenésnek pedig első sorban maga a tisztviselői kar látná a legnagyobb hasznát. Személyzeti redukciókkal lépést emelkednék a fizetések javulása is. A minden oldalról felmerülő jogos igényeket csakis ilyen új beosztással és szervezéssel lehetne kielégíteni.

Ne keressen minden iskolázott ember az államnál menedéket, alkalmazást és hivatalt. Viszont az állam gazdasági függetlenségünk kiépítésével nyújtson a produktív munka számára is új foglalkozást, új munkakört. Könnyítse meg az ipari és gazdasági boldogulás útját és szigorítsa egyttal a hivatalnoki minősítést. Főleg pedig adjon mielőbb szolgálati pragmatikát és törvényhozásilag állapítsa meg a tisztviselői kar állandó létszámát, az ugynevezett normál státust. Ezt a számot pedig ne növeljék a végletekig a költségvetésbe beállított évi szaporításokkal, hanem szükség esetén csak újabb törvénynyel.

Talán ez a gát feltartóztathatja még a hivatal-szobák felé tóduló beteges áramlatot és megállíthatja azt a veszedelmes irányzatot, amely újabb és újabb elviselhetetlen terheket akar rakni a már is roskadozó magyar társadalom vállára.

HIREK.

Székelyudvarhely, decz. 30.

Szilveszter.

Mikor haldokolva belevesz sápadó, elenyésző világába az esztendő, megvonjuk a nagy határt, amely elválasztja egyik esztendőt a másiktól, temetünk, amíg maga az idő érzéketlenül és változatlanul halad velünk tovább.

Meghalt az Év! Az élő emberek érzik, hogy egy darab újra multtá változott bennük, oly messze eső multtá, mint amennyire a pergő pillanatok egyike van a másiktól. A megállíthatatlan pillanat erejével

siklik ki kezünk közül az esztendő is s ha csak egy másodpercze is meg akarjuk fogni föltartóztatlan utján, önmagunkba kell mélyedni, mert csak a lelkünk belsejében találjuk nyomait az örökre vesző időnek. Minden napja végig szántja a lelkünk s magunkba mélyedve szemléljük, hogy a hóval befújt barázdák alól hol sarjadozik az új élet, aminek dus termékenységét az elkövetkezendő esztendő tavaszi napja van hivatalra kibontani.

S hadd fujjon körülöttünk a havas szél s hadd vonja be fehér leplevel Szilveszter a világot: annál erősebb, táplálóbb a meleg lelkünk közepében, ahol a sarjadozó csirákat rejtegetjük, mint az anyaföld, amely önnön melegét adja a beléje vetett magoknak, hogy az megéljen, megerősödjék s a tüzes nap első csókjára friss erővel hajtsa ki leveleit. Mert ez az örök változás az, mely a földhöz hasonlóan minket is megtermékenyít, a magvetőre váró örökre fölszántott barázdái e világnak, akikben meleg fészekre kell találnia hitnek, emberszeretetnek s e föld szeretetének, mely munkáját végzi most is csodás önzetlenségében. S mert változás a pillanatok futása s az esztendő mulása, ezért ünnepeljük a holnapi napot: az utolsót s a holnaputánt: az elsőt, mert a meghalt év végső sóhajával az utolsó nappal egy reánk váró új, ifjú világba lépünk bele.

A keddi nap már meghozza az új világot, holnap még gyermekek, felnőttek és öregek naiv örömmel ülnek össze a tűz körül, hogy szeretettel megüljék halotti torát az elhunytak, akikből egy pillanattal teljes fegyverzetben, ifjui erőben fog kikapattanni az új istennő — akinek, sajnos, elsején, már megkezdjük az áldozatok hozását.

Olvasóinkhoz. Az Udvarhelyi Híradó jövő 1907. évvel 10-ik évfolyamába lép. Lapunk programja ismeretes a t. olvasóközönség előtt és mi az évforduló alkalmából ígérjük, hogy kitűzött programunkat: mindent a magyarságért, — még fokozottabb igyekezettel, nem lankadó szorgalommal fogjuk ápolni és főfeladatunknak tartjuk a legjobbat adni, amit egy vidéki, gondosan szerkesztett ujság adhat a közönségnek. Lapunk politikai munkatársal vármegyénk vezető férfiai közül állanak, s így olyan erkölcsi és szellemi erő birtokában vagyunk, melylyel nyugodtan és sikeresen küzdhetünk mindazért, a mi nemzetünknek még nem életbeli valóság, hanem csak törvénybeli betű, írott malaszt. Ezen munkánkhoz kérjük a m. t. olvasóközönség támogatását. Vidéki t. előfizetőinkkel ez uttal közöljük, hogy az előfizetéshez szükséges utalványt külön borítékban küldjük meg b. címükre.

Házasság. Dr. *Hinléder* Fels Ákos ügyvéd, f. hó 27-ikén tartotta esküvőjét *Sebessi* Arankával, *Sebessi* Akos segesvári kir. közjegyző leányával.

A karácsonyi ünnepek, mint rendesen, ezuttal is sablonosan teltek el, minden különösebb és nagyobb események nélkül. Az első napon az idő valahogy megemberelte magát, ami azt jelenti, hogy sima jégréteg borította a Korcsolya-egylet pályáját, s így e téli multság uralta az ünnep első napját. A második nap azonban már alaposan beborult az ég s a délelőtti folyamán vígan hulltak az esőcseppek, hogy locs-pocs legyen az egész városban. Ami a közönséget illeti, ez szokás szerint viselkedett. Benézett a templomokba, meghuzta magát a családi hajlékba és sétált a főbb utcákon, védekezve az unalom ellen, amely az ilyen nagy munkaszünet napon erősen megviseli a munkához szokott embereket. Az unalom ellen való védekezés volt az oka annak, hogy az emberek tömörked kártya-játszmát nyertek és vesztek. Némi esemény csakis a hírlapirodalom terén adta elő magát a karácsonyi mellékletek alakjában, amelyek az idén is szenzációt keltek és sokat beszéltek magukról. És alighanem többen szóltak erről, mint ahányan elolvasták, ami arra enged következtetni, hogy a lapok karácsonyi mellékletei ma holnap nem mint olvasmányok, hanem mint látványosságok fognak szerepet játszani. A karácsonyi ünnepek különben ezuttal sem voltak alkalmasok arra, hogy az emberek politikát csináljanak. Itt-ott legfőleg politikáltak, de semmivel sem különben, mint a nyári vasárnapi délutánokon kint a vidéken. Ami az egészségügyet illeti, ezen a téren volt talán legmozgalmasabb az ünnep, mert bizonyára igen nagyra rugott azok száma, akik a gyomrukát elrontották s akik az orvosok ünnepi nyugalmát megzavarták. Most azután, hogy karácsony elmúlt, következnek a szürke hétköznapok, egészen ujesztendeig, amikor az ünnepi hangulat megint tért foglal, hogy boldog-boldogtalan minden jót és minden szépet kívánjon boldog boldogtalanoknak, ámbátor nyilvánvaló, hogy hiába. Lehet különben, hogy a boldog ünnep és a boldog újév kívánása éppen ebben a tudatban rejlik, mert hát a mai ember, annyi ellenségről képzelődik, hogy jókívánásait szűkebben osztogatná, ha attól félhetne, hogy beteljesednék.

Eljegyzés. *Császár* László kir. törvszéki aljegyző f. hó 26-ikán eljegyezte *Flórián* Ilonkát, *Flórián* Kristóf kereskedő leányát, Oklándon.

A szegények új éve. A következő sorokat vettük: *Özv. Doros* Györgyné 2 koronát küldött a ref. temető kerti szegények részére, azon megjegyzéssel, hogy ezen összeggel a szokásos újévi üdvözlőlevelet váltja meg. Szép és követésre méltó kezdeményezés. A legjobb újévi kívánság. Ugyancsak a fenti célra adakoztak: *Özv. Szöke* Domokosné 4 kor., *Dóssa* Jakabné 2 kor., *Özv. Szabady* Ferenczné 20 fillért. Fogadják a nemes szívű adakozók a szegények nevében hálás köszönetünk kifejezését. *Vajda* Ferencz, ref. pap.

Szent Antal-estély. A Szent Antal-estély rendező bizottság ez év harmadik estélyét folyó hó 27-én tartotta a karácsonyi ünnephez méltó fénynyel. *Szó* Gáspár főgimn. igazgató lelkes szabad előadást tartott a hazai ipar felkarolásáról és mélyen meggyőző szavakkal sürgette a Tulipánkert felkarolását. Ezután *Baranyai* Margit és *Krusniczky* Elek, *Gonda* Tibor zongora kísérete mellett néhány népdalt adtak elő helyes preczizitással. Most *Meisel* segesvári plebános tartott felolvasást a babonáról. Igazi meggyőződéssel sorolta fel a sokféle babona káros voltát s egyszersmint annak nevetségességét. Előadása mind végig lekötötte a közönség figyelmét. *Noss* Ilonka gyönyörűen szavalta a *Kewlaari* bucsu című melodramát, *Németh* Gyula plebános sikerült zongora kísérete mellett. A bucsusok énekarából kivált *Déssy* Lajos, *Szemlér* Károly és *Keresztes* Pancsi szép éneke. A műsor utolsó pontja *Déssy* Lajos káplán és *Barcsay* Béla hegedű kettőse volt, *Németh* Gyula plebános zongora kísérete mellett. A zeneszám sikerét bizonyítja az a nagy tapsvihár, amely a tornacsarnokot betöltötte, mire a működők még egy szép népdallal kedveskedtek a közönségnek. *Szabó* Antal kántor a tőle megszokott ügyességgel énekelte záróul „Oh áldott szűz anyánk” című dalt, ami a közönséget annyira lelkesítette, hogy az egész nagy közönség együtt énekelte ezt az annyira kedvelt éneket. Végül gróf *Mikes* János lépett a pódiumra s végtelen szeretettel méltósággal mondott köszönetet a megjelent közönségnek, a működőknek és a rendezőségeknek. A pénztárba 107 korona folyt be.

Diák-bál. Az ev. ref. kollegium ifjusága, kedélyes multságáról híres diák-bálját e farsangon is megtartja. A bál rendezősége már megalakult s a multság napját február hó 2-ikára már ki is tűzte.

Halálozások. *Óczfalvi* *Biró* Sándor kir. bírósági végrehajtó, törvényhatósági bizottsági tag, életének 66-ik évében, f. hó 27-ikén reggel hirtelen meghalt. A megboldogultban a társadalom egy szorgalmas, derék embert vesztett el. Temetése tegnap délután volt nagy részvét mellett. Halálát neje *Mihály* Róza, *Irma*, *Emília* gyermekei és kiterjedt rokonság gyászolja.

Fankovich Gyula nyugalmazott főreáliskolai tanár, életének 61-ik évében, f. hó 26-ikán rövid szenvedés után Budapesten elhunyt. *Fankovich* Gyulához e város társadalmát kedves emlékek fűzik, mivel a megboldogult rendezte itt hosszú éveken keresztül az összes műkedvelői előadásokat. A kedélyes öreg ur egy pár évvel korábban kezdett betegeskedni s a mult év folyamán nyugdíjba is vonult és Budapestre költözött, hol aztán a megrongált szervezet most ünnep másodnapján felmondta a szolgálatot. Hült tetemét 28-ikán helyezték örök nyugalomra Budapesten. Halálát neje és gyermekei, valamint számos rokon gyászolja.

B. u. é. k. Régen nem volt olyan idő, mikor a sanyargatott magyarnak annyira szüksége lett volna boldog új esztendőre, mint most. A mai szomorú viszonyok között alig van másban némi reménységünk, mint a holnapután ránk köszöntő új esztendőben, amelytől igazán várjuk, hogy boldogságot hozzon. Igen valószínű azonban, hogy ez az új esztendő sem lesz külön, mint az volt, amelytől bucsuzunk, mert hát a rossznak van meg az a kellemetlen tulajdonsága, hogy kiváló előszeretettel ismétli magát, még pedig aranyainak megösvöködésével. Bármennyire nem bízhatunk is a jövőben, mégis telve vagyunk reménységgel, az embernek eme legbecesebb tulajdonságával. Csodálatos dolog, hogy az új évi kívánságok leginkább általánosságokban nyilatkoznak meg s az egyetemes boldogságon kívül mást nem igen foglalnak magukban, ámbátor nem ártana olykor-olykor a részletekbe is átmenni. Különösen pedig most, amikor a magyar boldogságának java-része ilyen részlettől függ.

A székely iparkamara közgyűlése. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara f. hó 20-án tartotta ez évben utolsó teljes ülését, *Taussik* B. Hugó elnökletével. Targysorozat rendén a titkár

bejelentette, hogy a közös hadsereg bórnemű szükségletéből 4144 pár lábbeli és jelentékeny szijgyártó munka rendeltetett a kerületbeli kisiparosoknál. A székelyföldi iparfejlesztés ügyében kiküldött bizottság javaslatára terjedelmes felirásban jelölte meg a teljes ülést azokat a nézpontokat, melyek az iparfejlesztésnél figyelembe vehetők és azokat az iparágakat, melyek felkarolandók. Tudomásul vette a teljes ülést a titkár azon jelentését, mely szerint a bukaresti kiállítás magyar pavilonja f. évi nov. 15-én bezárult, az elismeréssel és kitüntetéssel jutalmazott tárgyak haza szállítottak. Egyben köszönetet mondott a keresk. miniszternek ezen kiállítás székelyföldi osztályának anyagi és erkölcsi támogatásáért. Lépéseket tesz a kamara aziránt, hogy a vasuti menetrendek megváltoztatása előtt a kamarák véleménye kikérőssék, a melyek aztán az érdekelt községek és városok közönségének véleményét is figyelembe vennék, hogy a menetrend változtatások a közérdek szempontjából tétessenek meg.

Körjegyzők gyűlése. Udvarhelyvármegye kör- és községi jegyzői-egylete, tegnapi, szombat, délelőtt Gálffy István elnökle mellett a megyeház kistermében rendkívüli közgyűlést tartott. A gyűlés első és leglényegesebb tárgyát a nyugdíj választmány tagjainak megválasztása képezte. A közgyűlés a választmány tagjainak Gálffy István, Vass Gáspár, Kiss Jenő, Osváth Áron, Máthé János, Jakabházy Gábor és Csomor Ferencz egyt. tagokat választotta meg. Ezután intézkedtek a jegyzői fizetés pótlás felvehetése iránt, mire a gyűlés véget ért.

Kivonat a m. hiv. lapból. Rühkór fellépett szörványosan Székelykeresztúr község juhállományában. — Sertésorbáncz megszűnt Bözöd, Székelyvécze és Bethfalva községben. — Juhhimlő megszűnt Petek községben. — Lópatkolási tanfolyam meghosszabbítása. A Székelyudvarhelyen tartani szándékolt időleges lópatkolási tanfolyamra a felvételt, illetve a beiratkozhatási idő folyó évi decz. hó 31-ig meghosszabbított. A kik a tanfolyamon részt akarnak venni, addig jelentkezzenek, mert a létszám korlátolt volta miatt a később jelentkezők a tanfolyamra felvételt nem fognak. — A Kénospatakfalva közti határszélen folyó hó 8-ikán a vármegyei uton, a Nyir hidjánál 1 drb sötét pej, igen korosnak látszó és rosszul táplált kancza fogatott fel, melynek a jobb füle hegye le van vágva.

Városok hivatása az élelmezés terén. Darányi egyik legújabb rendelkezésben arra hívta fel a városokat, hogy igyekezzenek a haltenyésztés felkarolása által enyhíteni a városi élelmezés ismert baján, a táplálék drágaságának és elégtelen voltának. A miniszter arra utalt, hogy a városok a haltenyész felkarolása által hasznavehetetlen területekből is jó jövedelmet huzhatnak s lakósaiknak olcsó és egészséges táplálékot biztosíthatnak. A miniszter rendelkezésének van egy nagyobb jelentőségű háttérre is. Ezt mi abban látjuk, hogy a városi adminisztrációknak igenis törődnie kell környékük produkciójának emelésével. A városoknak ez egyik legfontosabb kulturális hivatása, amelynek betöltésére egész környék jólétének és művelődésének igaz gócpontjaivá lesznek.

Új vasut a Székelyföldön. Az ágostonfalvától az Ojtozon át Soósmezőig s a már Romániába eső *Ojucsig* engedélyezett vasutvonal munkálatai örvedetesen előrehaladtak. Az előzetes lejtmeréseket már teljesen befejezték. Ezek szerint a magas hegyvidéken 3 nagyobb szabású alagut vált szükségessé. Az új vonat Romániába nyit új utat s ezzel a székség régi óhaja fog nemsokára megvalósulni.

x Karácsonyi és újévi ajándéktárgyak. Van szerencsém b. tudomasára hozni, hogy a karácsonyi és újévi tárgyakat hallatlan olcsón árusítom és mielőtt valamit vásárolna, sziveskedjék raktáramat megtekinteni. Külön üzletet azért nem rendeztem be, mert ennek külön bolti helyisége csak az árut drágítja, a mit a vevő kell, hogy megfizessen. Tisztelettel: *Szentpétery Gergely.*

x Tanuló lapunk nyomdájába felvétetik.

IRODALOM.

x A Föld. Az Athenaeum nagyszabású vállalatának: A Műveltség Könyvtárának megjelent immár a IV. kötete is. Címe: „A Föld“ és magába foglalja mindazt, ami bolygónk multjára, jelenére és felfedezésének történetére vonatkozik. Az első rész a föld anyagát, a kristályok világát és az ásványok országát ismerteti. A második rész földünk ősi állapotáról, ó-, közép- és ujkoráról szól. A harmadik rész a termőtalajról mondja el a tudnivalókat, míg a negyedik rész a földrajzi felfedezések útjain kísér végig, hogy végül az ötödik részben a Föld hegyeivel és vizeivel ismerkedjünk meg. Papp Károly,

Treitz Péter, Littke Aurél és Cholnoky Jenő az egyes részek szerzői, valóságos mintáját nyújtják a nagyközönség számára való tudományos előadásnak. A mellett, hogy a tudományos kutatás és eredeti felfogásnak szempontjából is páratlanul álló munkával gyarapították irodalmunkat, egy pillanatra sem felejtették el, hogy első sorban a nagyközönséghez szólnak, melyet szórakoztatva és gyönyörködtetve kell a tudományos problémák labirintusain végig vezetni. Méltó folytatása a Föld a Műveltség Könyvtára előbbi köteteinek. Azt a páratlan sikert, melyet ezek arattak, még csak növelni fogja, mert a Föld is érdekesítő olvasmány első sorától az utolsóig. Ugy hat, mint valami természettudományi regény, melyben a tudomány elsőrangú bajnokai szólaltatják meg ismereteiket. Azok közé a munkák közé tartozik a Föld, melyekről semmiféle dicséret nem nyujt kellő fogalmat. Enmaguk szólnak magukról leghatásosabban. Ovasni és látni kell a gyönyörű kötetet, hogy a szerzők és a kiadó társulat érdemeit méltányolhassuk. Mert ebben az esetben a kiadó cég méltó vetélytársa az íróknak. Pazar fényrel állította ki a Műveltség Könyvtárának IV. kötetét is. Nem kevesebbet mint 302 kép és 52 gyönyörű színezésű műmelléklet kíséri a 658 oldalnyi szöveget. Mindannyi remeke a reprodukálás művészetének. Az arany díszítésű félbörkötésű kötetnek ára 24 korona és minden könyvkereskedésben kapható.

Magyarország legolvasottabb lapja, a Pesti Hírlap, ez idén is beküldötte jövő évre szóló programját. Megemlítjük belőle, hogy a lap jeles írógárdája, új erővel szaporodva, fog a tárczarovat és a regénycsarnok változatosságáról gondoskodni. Az új évben Gárdonyi Géza új regényvel köszönt be s a regénycsarnok a legérdekesebb külföldi regények mellett több hazai szerző művét is bemutatja. A lap politikai irányát változtatlanul radikális szabadelvű: demokratikus alapon minden irányban független. A Pesti Hírlap Naptára az 1907-ik évre — a lap karácsonyi ajándéka az előfizetőknek — már megjelent, diszes kemény táblába kötve s valóban érdekes és hasznos tartalommal. Írtak a napiárba: Mikszath Kálmán, Gárdonyi Géza, Bródy Sándor, Ambrus Zoltán, Heltai Jenő (Bernaték kikocsinak), Kazár Emil, Murai Károly, Szabóné-Nogáll Janka, Tomorkényi István, Homok, Sas Ede, Porcsolt Kálmán, Krudy Gyula, stb. stb. A közhasznú részben: egészségügyi tanácsadó, kertészeti és mezőgazdasági teendők az év 12 hónapjára, vásárok jegyzéke, stb. Aki egyszerre negyedévre fizet elő, ha csak most lép is az előfizetők közé, megkapja ingyen és bermentes küldéssel a tartalmas almanachot. A lap ára negyedévre 7 k., egy hónapra 2 kor. 40 fill. A Divat Salon című diszes kiállítású és igen praktikus szerkesztett divatlappal együtt negyedévre 9 korona. A kiadóhivatal címe, hova az előfizetési összegeket legcélszerűbb postátalványon küldeni, a következő: Pesti Hírlap kiadóhivatala, Budapest, V, Vaczi-körút 78.

x A „Föld körül“ füzetes kiadása. Singer és Wolfner, a „Föld körül“ kiadói a legszerényebb igényű közönségnek is könnyen hozzáférhetővé teszik ezt a nagy munkát azzal, hogy füzetekben bocsájtják könyvpiacra. Minden tulás nélkül mondhatjuk, hogy dr. Gáspár Ferencz e páratlan keletűségű könyve ilyenformán szociális hivatást teljesít. Ugy van ez a hatkötetes munka írva, oly irodalmi készséggel, hogy a közönség valamennyi rétege egyformán élvezze, akár egy érdekes szövevény regényt. A témának megismerése pedig, amit felőlel, ma, amikor az ember a tudás és ismeret fegyvereivel áll az életküzdelem sorompójába, mindenkinek nélkülözhetetlen. Hogy a kisember olvasó-asztalára is odakerüljön a „Föld körül“, hogy nehézség nélkül módjában legyen megszerezni: ezt célozza a füzetes kiadás, amelyből kéthetenként jelenik meg egy-egy füzet. Majd mindegyikhez műlap jut mellékletül. Egy füzet ára 60 fillér. Gáspár Ferencz munkája így is megkapható bármely könyvkereskedő útján vagy közvetlenül a kiadóknál, Singer és Wolfnernél. (Budapest, Andrássy-ut 10.)

TÁVIRATOK.

Budapest, december 29

(Érk. d. u. 5 ó.)

A kolozsvári választás.

Kolozsvár második kerületében késő este fejeződött be a választás, mely szerint Wesselenyi Ferencz bárót 947 szóval Könczey Imre 179 szavazatával szemben megválasztották.

Rendzavarás nem történt.

Az ujonclétszám emelés.

Bécsi Neue Freu Presse nyomán több városi lap megírta, hogy Schönaich hadügyminiszter legközelebb ujonclétszám emelést fog kérni a magyar kormánytól. E tárgyban ma egy újságíró felkereste Kossuth Ferencz minisztert, ki kijelentette, hogy ujonclétszám felemelés kérdése közel multban szóba sem került. Teljesen kizárt dolog, hogy hadügyminiszter ily irányú előterjesztéssel járulna a magyar kormány elé. Ujonclétszám emelésről szóló hírek tisztára arra valók, hogy a közvéleményt felizgassák és kormány akciónak erejét gyöngítsék.

Rakovszky nyilatkozik.

Rakovszky István képviselőház alelnöke ma kijelentette egy újságíróknak, hogy azon hírek, mintha nála karácsonykor néppárti tanácskozás lett volna valótlán. Az igaz, hogy egy két képviselő társa meglátogatta, de ez tisztán baráti látogatás volt és éppenséggel nem kimondott politikai tanácskozás.

A verbói mandátum.

Curia ma délben kihirdette Rudnyanszky György verbói mandátuma elleni petíció ügyében hozott ítéletet, mely szerint Curia a petíciót, mint alaptalant elutasította.

Kérvényezőket mintegy 15,000 korona költségben elmarasztalta.

Nagy havazás a fővárosban.

Budapesten tegnap este óta szakadatlanul havazik. A hófúvás miatt majdnem minden közlekedés szünetel. Vidékről is számos helyről újabb hófúvásokról érkezik jelentés. Vasuti közlekedés nagy zavarokat okoz.

Kiadja: Becsek D. Fia könyvnyomdája

5851—906. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kereskedelmi kir. törvényszéknek 1906. évi 4568. számú végzése következtében Dr. Bender Béla budapesti ügyvéd által képviselt M. Cornik Horverstung Maschin Comp. javára Bartha Andor bardoczi lakos 98 kor. 86 fill. s jár. erejéig 1906. évi február hó 14-én foganatosított biztosítás végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 660 kor. fill.-re becsült következő ingóságok, u. m.: 5 drb. ténen, nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírósig 1906. évi V. 20—5. számú végzése folytán 98 kor. 86 fill. tőkekövetelés és eddig összesen 18 kor. 35 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Bardoczon alperesnél leendő eszközlésére 1907. január 15-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ériutott ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fog adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklándon, 1906. december hó 16-án.

Pollák Ignác,
kir. végrehajtó.

== Kiadó ==

a Bethlen-utcza 61. szám alatt (a Dézsi szálló mellett) 1907. április 1-től négy szoba, konyha, kamra, sütőház és pincze.

Uj divat-raktár!

Van szerencsém a nagyérdemű helyi és vidéki közönség szives tudomására hozni, hogy

Batthyányi-tér 6. sz. alatt

(Frölich-féle házban)

ujjonnan berendezett

női- és férfi divatáru-raktárt

nyitottam.

Hazai gyártmányú árukat dus választékban tartok raktáron, u. m. barhet, flannel, tennis, velur, kreton, voal, szatin, batiszt, delén, szöttes, oxford, továbbá francia, angol stb. ruhaszövetek és posztók, bélés, ruhadíszek, trikók, harisnyák, barhet szövet, berlini stb. kendők, szőnyegek, paplanok, selymek stb.

Kiváló jó minőségű férfi ingek, gallérok, valamint parfümök, szappanok, fogporok és paszták, hölgyporok és számtalan itt fel nem sorolt áruk dus választékban és előnyös áron állanak a nagyérdemű közönség rendelkezésére.

Midőn a vásárló közönséget új ázlettem megnyitásától értesítem, kérem szives bizalmát és pártfogását, melyet én nemcsak szolid és pontos kiszolgálással, de olcsó áráimmal is igyekeznék fogok kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel

Schiroky Ágoston.

Sz. 6587—906. szb.

Pályázati hirdetmény.

A vezetés alatt álló székelykereszturi járásban ujonnan rendszeresített kör- és községi jegyzői állásokra ezennel pályázatot hirdetek:

1. Kőrispatak nagyközség;
2. Siménfalva központtal, Székelyszentmiklós, Medesér és Kadács;
3. Siklód központtal, Szolokma;
4. Ujszékely központtal, Alsóboldogfalva.

A jegyzők mindenikének évi javadalma 1600 korona.

Lakbér és dologi kiadások az új kör községei által fedeztetnek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állások valamelyiket elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérésüket 1907. január hó 4-ik napjáig hozzám adják be. Székelykeresztur, 1906. decz. 23.

Gálffy Kálmán, főszolgabíró.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy

karácsonyi és ujévi

BAZÁROM

a legmesszebbmenő igényeknek megfelelő kiállítással

Piacz-tér

Szenkovits-féle üzlethelyiségben nyitottam meg.

Kiváló tisztelettel DRAGOMÁN S. J.

lfj. Dragomán Domokos.

Székely Kristály

„Kamilla“-forrás

A Kárpátok gyöngye!

Természetes ásvány-
gyógyborviz!

Főraktár Székelyudvarhelyt:

Gál János Utódánál.

Kapható még:

Gyarmathy Ákos, Haab és Heitz, Tamás Balázs, Bagó Gyula, Szentpétery Gergely kereskedésében — valamint minden vendéglőben és étteremben.

A Kárpátok gyöngye!

Szerves anyagoktól mentes!

A „Székely Kristály“ a legjobb borviz.

A „Székely Kristály“ a legjobb borviz.

nélkül ne együnk levest.

Néhány csepp elegendő!

Szám. 3298—906 szb.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye udvarhelyi járásában a következő új jegyzőségek létesítettek:

1. A t y h a nagyközség;
2. V a r s á g nagyközséggé alakuló telep a hozzátartozó telepekkel;
3. B i k a f a l v a székhelyel Hodgya és Óczfalva községek.

Ezen új jegyzői illetve körjegyzői állások mindegyike 1600 korona évi fizetéssel, később meghatározandó lakbér esetleg természetbeni lakással és dologi kiadásokkal van egybekötve

Felhívom mindazokat a kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy az 1883 évi I. tcz. 6. §-a, illetve az 1900. évi XX. tcz. 3. §-a értelmében felszerelt folyamodványaikat 1907. évi január hó 4-én déli 12 óráig hozzám adják be.

Székelyudvarhely, 1906. december 22.

Demeter, főszolgabíró.

Szám. 4669—906. k. i.

Az oklándi járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye oklándi járásában ujonnan rendszeresített Felsőrákos nagyközségi, kányádi, és homoródszentlászlói körjegyzői állásokra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy 1886. évi XXII. t. cz. 74 §-a, illetve az 1900 évi XX. t. cz. 3 §-ában megkívánt képességet, ugyszintén eddigi működésüket és erkölcsi előéletüket tanúsító okmányokkal felszerelt kérényüket 1907. január hó 4-én déli 12 óráig hozzám annál is inkább adják be, mert a a később érkező folyamodványokat nem veszem figyelembe.

A kányádi körjegyzőséghez Kányád, Petek és Jásfalva községek; a szentlászlói körjegyzőséghez Szentlászló, Miklósfalva, Ábránfalva és Sándortelke községek tartoznak.

Ezen állások javadalmai:

1. Törzsfizetés 1600 korona.

2. Lakbér és dologi kiadások a kör községei által fedeztetnek e járás többi körjegyzőségeihez viszonyítva.

E javadalmazásért a megválasztott jegyző mint anyakönyvvezető is tartozik kötelességeit teljesíteni.

A választást Szentlászló községben 1907. január hó 7-én, Kányád községben január hó 8-án, Felsőrákos községben január 9-én fogom megtartani és pedig ezen napok délelőtti 10 óráján.

Oklánd, 1906. december hó 24.

Szabady s. k., főszolgabíró.

580—1906. vgh.

Arverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó által az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kereskedelmi kir. törvényszéknek 1906. évi 56057. számú végzése következtében Dr. Papp Ferencz ügyvéd által képviselt Neumann L. Leopold cég javára Bartha Andor bardoczi lakos ellen 646 K s jár. erejéig 1906. évi július hó 3-án foganatosított kielégítés végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1425 K-ra becsült következő ingóságok, u. m. gépek és széna nyilvános árverésen eladatának.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírószék 1906. évi V. 213/3. számú végzése folytán 646 kor. tökekövetelés, ennek 1906. évi május hó 15. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 242 K 34 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Bardoczon alperesnél leendő esz. közlésére 1907. évi január hó 5-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a leg-többet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előírt ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Oklánd, 1906. évi december hó 15. én.

Pollák Ignác kir. bírósági végrehajtó.